

Asus 8600

Miért választ az ember hordozható számítógépet a kényelmes PC

helyett? Mert sokat utazik, vagy mert nem fér el más otthon az asztalon, esetleg mert a munkahelyén kapta, és így megtakaríthatja egy otthoni számítógép megvásárlását. A „miért” szinte mellékes is, mert egy ilyen gép megvásárlásakor a legfontosabb szempont általában az ár, a méret, a felszereltség, a kényelem és a programok elérhetősége az adott modellre. Szinte pontosan megegyező feltételek, mint egy új gépkocsi vásárlásakor, bár számítógépet nem 5–10 évre vásárol az ember, mint autót. Ezt ugyanúgy érdemes jól megfontolni, ugyanis ha túl nehéz vagy túl gyenge gépet veszünk, a lassú és rozoga kocsihoz hasonlóan nem fogjuk tudni használni. Sokkal nehezebb helyzetben van azonban egy átlagos Linux-felhasználó, hiszen a legtöbb gyártó nem tünteti fel, hogy eszköze milyen mértékben működik együtt a Linuxszal. Ezért amikor notebookot szeretnénk vásárolni, nagyon körültekintően kell szétnézünk a piacon, és meg kell kísérelnünk felmérni, hogy az adott kiépítés linuxos szemmel nézve is rendben van-e. Egy másik lehetőség, hogy széjjel nézünk olyan ismerőseink háza táján, akik notebookjukat Linuxszal használják. Az igazi gond azonban ott kezdődik, ha új típusra vagy modellre vágyunk. Ilyenkor igazán kockázatos, hogy a megközelítőleg ötszáz ezer forintért vásárolt gép vajon minden eleme és szolgáltatása működik-e Linuxszal. E kérdéskört illetően igyekszem felvilágosítással szolgálni, hiszen akaratossá természetemnek és újságíró mivoltomnak köszönhetően vásárlás előtt a kiszemelt Asus 8600-as Notebookot megkaptam egy hét tesztelésre. Fontos kérdés és kevésbé reklám, hogy miért pont az Asust kértem. Gondos munkával összeírtam egy papírra, hogy milyen igényeim vannak egy hordozható

számítógéppel kapcsolatban. Íme legfontosabb szempontjaim:

- ne kelljen MS-termékeket vennem hozzá,
- igazán kicsi legyen, ugyanakkor kellemes legyen dolgozni rajta,
- lehessen rajta DVD-t, divixet és egyéb filmeket nézni,
- minden egyes eszköze működjön Linux alatt,
- utoljára, de nem utolsó sorban nettó ára négyszáz ezer forint körül legyen.

Ezután következett az árlisták összegyűjtése 21. századi recept szerint: végy egy <http://www.google.net>-et, adj hozzá reguláris kifejezéseket és kulcsszavakat, mindezt lassú tűzön böngéssz! Az eredményt újabb szűkítések és kulcsszavak hozzáadásával tedd ropogósabbá végül a kész listát ízlés szerint tálald. A rostán fennakadt modellek: Ibm, Asus, Gericom, Portocom, Sony. Az ár–teljesítmény viszony gondos elemzése után sajnos máris csupán kétversenyzőssé szűkült a döntő, innen pedig egyenes út vezetett az 1,7 kg össztömegű Asus 8600-as modellhez. Ezek után már csak a forgalmazó felkutatása és meggyőzése volt hátra, amely nem bizonyult nehéz feladatnak, mert a Sowah Kft. munkatársai az első pillanatban elismerték, hogy nem bővelkednek tapasztalatban a Linux–Asus párosítás kapcsán, de szeretnék, ha a helyzet megváltozna. Így egy frissen csomagolt géppel távoztam a helyszínről, abban a boldog tudatban, hogy most körülbelül egy hétig nem fogok aludni, hiszen az ember addig nem nyugszik, amíg „jövendőbelijem” minden rendesen nem működik. A profi felhasználó pontosan ugyanannyira utál kézikönyvet (értsd „Hogyan üzemeljük be gépünket” leírást) olvasni, mint amennyire a kézikönyvírók utálnak kézikönyvet írni, amiből természetesen az következik, hogy körülbelül húsz perccel előbb jöttem volna rá, hogyan kell a külső CD segítségével indítani (boot) a gépet, ha a hozzá adott füzetet mégiscsak elolvasom. Egy Debian Woody legfrissebb

változatát telepítettem a gépre különösebb zökkenő nélkül, bár ez valószínűleg annak köszönhető, hogy az elején nem kellett a PCMCIA-kártyák támogatásával szórakozni, hiszen Rtl-8139-megfelelő alaplap hálózati kártya van a gépben. Első lelkeseдемben a 2.2.20-as rendszermaggal (a legfrissebb üzembiztos mag a 2.2-es rendszermagfában) kezdtem neki a kipróbálásnak. Gyakorlatilag két-három rendezgetés, fordítás, szözmötölés árán több-kevesebb sikerrel csaknem minden eszközt

sikerült beüzemelnem. Ekkor döntöttem úgy, hogy bár a 2.2.20-as az utolsó, a kiszolgálókhöz is melegen ajánlott rendszermag, én a 2.4.17-es ugyancsak megbízható, új rendszermagot fogom előnyben részesíteni, hiszen minden újdonságot tartalmaz. Mindenki tudom ajánlani, hiszen rengeteg olyan új eszközmeghajtó van az új rendszermagban, amely a 2.2.x-es sorozatnak nem része, így például a hangkártyát 2.2 alatt csak külön ALSA-meghajtó segítségével lehetett volna használni, míg a 2.4 alatt már támogatott. A rendszermagfordításra nem érdemes több szót vesztegetni, hiszen a CD-mellékleten megtalálható 28. CD Magazin/Asus könyvtárban szerepel a mentett `.config` állomány. Inkább nézzük meg az X-kiszolgáló támogatottságát! A Woody rendszerben lévő 4.1-es kiszolgáló teljes mértékben támogatja a beépített Silicon Motion, Inc. SM720 Lynx3DM videokártyát. Legalábbis elsőre gyönyörűen ment az alap xserver-svga csomaggal. A gondok akkor kezdődtek, amikor Divix/DVD-filmeket szerettem volna rajta nézni. Kis méretben zökkenőmentesen ment, de amint teljes képernyősre nagyítottam, elkezdett szaggatni mind a kép, mind a hang.

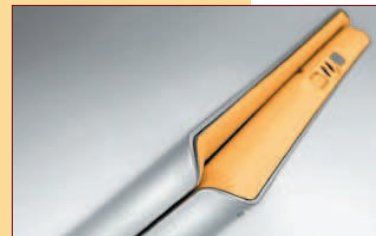

Sok időt eltöltöttem az MPPlayer-lejátszó különböző alkatrészeinek és programjainak testreszabásával, de a megoldást az xserver-xfree86 csomag telepítése adta. Bár az xserver-svga is támogatta a kártyát, az alkatrészes gyorsítórészét nem. Természetesen a *XF86Config-4* beállítófájl is a korongra került (28. CD Magazin/Asus), hogy ne kelljen a keresgélésre időt pazarolni. Ezekután még a DVD-lejátszás is gyönyörűen működött, pedig amikor nekikezdtem az egésznek, a Weben azt olvastam egy

a szerkezetet, amikor is a nagy Manitu a kezemet ismét a Google felé vezette. Nem tettem mást, mint a termék dobozára írt típusjellemzőket szóról szóra begépeltem. Az eredmény egy, azaz egyetlen német nyelven írt levél volt. Miután leápoltam inihüvelygyulladásomat, amelyet a német-magyar szótár pörgetésétől kaptam, már tudtam is, hogy az `USB_SERIAL_PL2303` modulra van szükségem. Innentől egyenes út vezetett Nokia telefonom soros kapura kötéséig és a szolgáltatóhoz

felügyelet (lehetősége) kulcsaimat tárolom CF-kártyán. Visszatérve fentebb vázolt nehézségünkhöz, a 2.4-es rendszermagban egy elírás okozza a hibát, amely az ehhez tartozó modult helytelenül `ide_cs.o`-nak hívja `ide-cs.o` helyett. Bár egyszerűnek hangzik, a hibára rábukkanni több napba telt. A megoldást a következő programcska lefuttatása jelenti:

```
#!/bin/sh
"cd /etc/pcmcia
cp config config.bak
```


Asus-oldalon, hogy az adott géppel Linux alatt nem fog menni a DVD-lejátszás. Erre örömmel cáfolok rá. Éppen akkor, amikor már azt hittem, hogy ennél sebb és jobb nem lehet semmi, rájöttem, hogy soros kapu bizony nincs a géphez, csak két USB. Ugyan az Asusnál lehet körülbelül 30 ezer forintért kapusokszorozót kapni, amely 1 párhuzamos, 2 soros és 2 ps/2-es kaput tartalmaz, de a gyári készletben volt párhuzamos USB-átalakító, soros azonban sajnos nem. A gyári harmincezres kapusokszorozó további hibája, hogy meglehetősen nagy doboz, amelyet az ember nem szívesen hord egy ilyen kis gép mellett. Lázasan kutattam a Google oldalain a megoldás után, mígnem eszembe jutott a <http://www.alphasonic.hu> címen található nagykereskedés meglátogatása, és egy kicsi USB soros átalakító megvásárlása, bár ennek ára is tízezer forint körül mozog. A kereskedésben figyelmeztettek, hogy ez a kapu Windows alatt csak modemmel és egyéb hasonló soros eszközzel tud jól együttműködni, az egérrel nem. A bevásárlást lázas rendszermagfordítás követte, és teljes eredménytelenséggel járt – már éppen vittem volna vissza a kereskedésbe

való betárcsázásig, vagy akár egy másik Linux `mgetty`-vel kijánlott konzoljára való csatlakozásig. Egy szó, mint száz, a kapu azóta is teljes értékű soros kapuként üzemel. Amikor már azt hittem, hogy nincs előttem lehetetlen, még a 2.4.17 rendszermag hibáival kellett szembe-sülnöm. Az első nehézséget az okozta, hogy az óra folyamatosan késett, hiába hangoltam össze naponta többször is az atomórával. A hiba a rendszermag 2.4-es részében van, méghozzá a CMOS és az RTC (real time clock) körül. Erre jelent megoldást az `adjtimex` csomag, amely a rendszer késésre hajlamos óráját CMOS-órához igazítja. A másik gond valószínűleg nem túl ismert, de annál érdekesebb. Nagyon sokan használnak CF-kártyás eszközt, például fényképezőgépet. Ha CF-memóriánk tartalmát menteni szeretnénk, megtehetjük például a soros USB-kapun keresztül a kamerához adott kábel és program segítségével, ez azonban lassú. Erre nagyon jól bevált eszköz a PCMCIA CF-adapter, amely körülbelül 2400–5000 forintos áron bárhol kapható. A kártyát az adapterbe helyezve adatainkat az IDE sín sebességével menthetjük vagy írhatjuk ki. Én az SSH- (távoli

```
sed -e 's/ide_cs/
ide-cs/' <config.bak >
config
```

A rendszer így máris `/dev/hdc1`-nek látta a kártyát.

Mindezek után bárkinek merem ajánlani az Asus 8600 sorozatát, mert kb. 2–3 órás munkával nagyon kényelmesen használható linuxos eszközt varázsolhat belőle.

Az Asus 8600 adatai

Tömeg: 1,7 kg
 Processzor: Pentium III 850MHz
 Memória: 192 MB RAM
 Merevlemez: 20 GB
 Meghajtó: DVD/CD-ROM külső

Kapcsolódó címek

Asus–Linux ➔ <http://www.linux-on-laptops.com/asus.html>
 Mplayer ➔ <http://www.mplayerhq.hu>
 Sowah ➔ <http://www.sowah.hu>
 Alphasonic ➔ <http://www.alphasonic.hu>

Varga S. Csaba
 (guska@guska.hu)
 Az 1.1-es Slackware óta linuxozik. Kedvteléseinek közé tartozik a fotózás

és Linux telepítése PDA-kra. Legszívesebben a Gerecsében túrázik barátaival.